

Núm. de Causa: 4400025/2013
Núm. de Rotlle: TSJP-0000009/2017

SENTÈNCIA 19-2017

PARTS:

Recurrent: Sr. EAL
Advocat: Sra. LVL

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, dos de maig de dos mil disset.

En el recurs d'apel·lació interposat contra l'aute de data 20 de desembre de 2016 dictat pel Tribunal de Corts en el marc de l'execució de la sentència dictada en la causa de referència, seguida pels delictes majors de cessió de productes estupefaents a menor d'edat i continuat d'extorsió, pels delictes menors de lesions doloses que han requerit una primera assistència mèdica per a la seva curació, d'amenaques no condicionals i de consum de cocaïna, i de la contravenció penal continuada de consum individual i en grup de producte estupefaent marihuana, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que per sentència dictada en data 27 de novembre de 2013 pel Tribunal de Corts, es condemnà a EAL com autor responsable dels delictes major de cessió de productes estupefaents a menor d'edat, major d'extorsió, major de robatori, menor de lesions doloses que han requerit primera assistència mèdica per a la seva curació, menor d'amenaçes no condicionals, menor de consum de cocaïna, i d'una contravenció penal de consum en grup de producte estupefaent marihuana, amb la concurrència de les circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal de ser menor de 21 anys i agreujant de reincidència, a la pena de tres anys de presó, dels quals dos anys fermes i la resta condicional qualificada a justificar ocupació laboral i a abonar la responsabilitat civil durant un termini de tres anys, i multa de tres-cents euros, així com el pagament de les despeses processals causades.

Dita sentència va esdevenir ferma i executòria en quedar íntegrament confirmada per la sentència dictada el 31 de març de 2014 per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia en el marc de les actuacions registrades sota el número TSJP-0000046/13.

II.- RESULTANT: que en el marc de l'execució de la present causa, per aute de 20 de desembre de 2016 el Tribunal de Corts acordà:

“REVOCAR PARCIALMENT la suspensió de l'execució de la pena d'un any de presó condicional qualificada imposada a EAL en data X de X de 2013, en el marc de la present causa núm. 4400025/2013, disposant l'execució parcial de SIS (6) MESOS DE PRESÓ EN RÈGIM DE SEMI-LLIBERTAT, supeditada al manteniment de l'ocupació laboral que haurà de justificar prop d'aquest Tribunal.”

III.- RESULTANT: que la representació lletrada d'EAL va formular recurs d'apel·lació contra dit aute, tot sol·licitant la seva revocació en el sentit de no donar lloc a la revocació de la condemna del seu defensat o bé, subsidiàriament, acordar la substitució de la pena imposada per una altra en règim d'arrest domiciliari nocturn, deixant al criteri d'aquesta Sala la durada de la mateixa.

Basa la seva apel·lació, en substància, en els següents motius:

- la sentència no va establir cap termini de suspensió de la pena i, per tant, no procedia acordar la seva revocació.

- el manteniment de la presó condicional només estava supeditat a justificar ocupació laboral i a satisfer la responsabilitat civil, ambdues condicions acomplertes pel condemnat.

- el període d'un any de presó condicional ja fou complert en la data en que foren dictades les dues ordenances penals –27 de febrer i 16 d'agost de 2016– que han motivat la present revocació de presó condicional.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat de contrari, tot demanant-ne la seva desestimació i la confirmació de la resolució recorreguda. Considera que:

- la sentència si va fixar un termini de tres anys de suspensió de la pena d'un any de presó condicional i qualificada al compliment de diverses obligacions durant aquell mateix període.

- el còmput del termini de suspensió s'inicià el dia en què EAL va ser posat en règim de llibertat condicional, essent a partir del 22 de setembre de 2014, havent estat condemnat en dues ocasions dins d'aquest període.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que impugna la part recurrent la decisió del Tribunal de Corts de revocar parcialment la suspensió de l'execució de la pena d'un any de presó al·legant, com a primer motiu d'impugnació, que la sentència que va establir la condemna no va fixar un termini per la suspensió i que, per tant, no es pot afirmar que EAL delinquis durant el període de suspensió de l'execució de la pena.

El Tribunal de Corts va condemnar al recurrent per sentència de data 27 de novembre de 2013 –confirmada en apel·lació el 31 de març de 2014 pel Tribunal Superior de Justícia– a més de a una pena de multa, a la pena de tres anys de presó “dels quals dos anys fermes i la resta qualificada a justificar ocupació laboral i a abonar la responsabilitat civil durant un termini de tres anys”.

És cert que la sentència no diu expressament que el període de la suspensió de l'execució de la pena d'un any sigui el de tres anys. No obstant això, tractant-se d'una suspensió qualificada, la fixació d'un termini de tres anys pel compliment de les condicions imposades a l'empara de l'article 62 del Codi Penal, sense cap menció específica a un termini per la condició general de no delinquir durant el termini de la suspensió, permet raonablement concloure que el termini de tres anys és comú pel compliment de les condicions generals i les específiques.

A aquesta conclusió, sense dubte, van arribar tant el Ministeri Fiscal com la representació lletrada del recurrent perquè en cas contrari haurien demanat un aclariment, ja que el Tribunal ha d'establir un termini pel compliment de la condició general de no delinquir, segons disposa l'article 61.1 del Codi Penal.

II.- CONSIDERANT: que l'inici del termini de suspensió de tres anys per a la pena d'un any de presó es situa just al dia següent del d'extinció – per compliment definitiu– de la pena de presó ferma, el què es va produir el dia 12 de gener de 2015, segons la liquidació de condemna practicada en data 22 de setembre de 2014 que va ser notificada personalment a EAL el mateix dia.

És, per tant, a partir del 13 de gener de 2015 quan començar el termini de tres anys i dins d'aquest període el recurrent ha tornat a delinquir –en dates 27 de febrer i 16 d'agost de 2016–, tal com consta en la resolució recorreguda i no és objecte de discussió.

L'incompliment de la condició de no delinquir dins el període de suspensió determina que el Tribunal hagi, como a mínim, de revocar parcialment la pena suspesa –article 64.3 del Codi Penal– que és el que ha fet el Tribunal de Corts per afavorir una reinserció social que sembla haver començat el recurrent.

El recurs, per tot el que s'ha exposat, es desestima.

III.- CONSIDERANT: que s'imposa a la part recurrent les costes processals causades en aquesta apel·lació.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs interposat per la representació lletrada d'EAL.

2.- Confirmar l'aute dictat pel Tribunal de Corts en data 20 de desembre de 2016 en la causa de referència.

3.- Condemnar la part recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.